

PROGRAM WYCHOWAWCZY

PUBLICZNEGO PRZEDSZKOŁA NR 26 w Kędzierzynie-Koźlu

Autorki: M.Ciąglewicz, J.Gwioździk, B.Setnicka

Zespół SOWA - Szkoły Organizujące Wspólną Autoewaluację

Wstęp:

Wiek przedszkolny to okres najsilniejszego rozwoju oraz możliwości dziecka. To czas, w którym prawidłowy i harmonijny przebieg rozwoju ma wpływ na późniejsze lata życia każdego człowieka. W tym okresie niezmiernie ważne jest wychowanie, które to powinno stymulować i rozwijać dziecko, ale także opierać się na działaniach profilaktycznych i kompensacyjnych. Rodzice i pedagodzy mając na uwadze dobro dziecka oraz jego prawidłowy rozwój coraz częściej poszukują skutecznych metod i form współpracy w wychowaniu dziecka. Wychowanie to świadome i celowe działanie pedagogiczne rodziców i nauczycieli zmierzających do osiągnięcia zmian w rozwoju umysłowym, społecznym, kulturalnym i duchowym jednostki. Istotą tego procesu jest wprowadzenie dziecka w świat wartości moralnych pełniących rolę życiowych drogowskazów. Jest to proces świadomy, celowy, bardzo złożony i trudny. Wychowanie rozpoczyna się w domu rodzinnym i to rodzina jest podstawowym naturalnym środowiskiem społecznym i wychowawczym życia dzieci. To rodzice są najważniejszymi i pierwszymi nauczycielami swojego dziecka, dlatego mają prawo decydować o procesie wychowania również w przedszkolu. Przedszkole natomiast ma rodziców wspierać i kontynuować działania wychowawcze, a nie je zastępować. Efektem czego, jest wdrożenie i realizacja programu wychowawczego w przedszkolu.

Podstawowym celem wychowania przedszkolnego zgodnie z obowiązującą podstawą jest wspomaganie i ukierunkowanie rozwoju dziecka, zgodnie z jego wrodzonym potencjałem i możliwościami rozwojowymi w relacjach ze środowiskiem społeczno-kulturalnym i przyrodniczym. Prawidłowym zadaniem wychowawczym i opiekuńczym przedszkola jest rozpoznawanie potrzeb dzieci w zakresie bezpieczeństwa fizycznego, psychicznego. Działania przedszkola skierowane są na przygotowanie dzieci do radzenia sobie w zmieniającym się współczesnym świecie.

Podstawowymi założeniami niniejszego programu wychowawczego jest budowanie pomostu między edukacją a podjęciem próby zintegrowania oddziaływań wychowawczych, profilaktycznych i z zakresu promocji zdrowia w spójną całość.

Poniższy program wychowawczy powstał w wyniku pracy zespołów zaangażowanych w projekcie SOWA- Szkoły Organizujące Wspólną Autoewaluację. Praca nad działaniami wychowawczymi w przedszkolach była poddana ewaluacji, w wyniku czego dokonano oceny zastanej sytuacji, poddano analizie wprowadzane działania i postanowiono o utworzeniu wspólnego programu w oparciu o zebrane informacje. Powstały program wychowawczy oparty jest, więc o analizę znajomości środowiska, diagnozy problemów wychowawczych i oczekiwań rodziców. Program Wychowawczy stworzony jest na bazie nowej podstawy

programowej wychowania przedszkolnego. Obejmuje wszystkie treści i działania o charakterze wychowawczym skierowane do dzieci, realizowane przez nauczycieli przy współudziale pracowników administracji i obsługi przedszkola oraz organizacji i instytucji wspomagających pracę przedszkola, w ścisłej współpracy z rodzicami i z uwzględnieniem ich oczekiwań wychowawczych. Program zawiera cele, które ukierunkowują działalność nauczycieli oraz wspomagają kształtowanie prawidłowych postaw funkcjonowania dzieci w rodzinie, grupie i społeczeństwie.

Program wychowawczy oparty jest o:

- podstawy prawne:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r.
- Konwencja o prawach dziecka przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 20 listopada 1989 r.
- Powszechna Deklaracja Praw Człowieka.
- Ustawa o systemie oświaty z dnia 7 września 1991 r. (Dz.U. 1991 Nr 95 poz. 425)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej a dnia 27 sierpnia 2012 r. w sprawie podstawy programowej, wychowania przedszkolnego oraz kształcenia ogólnego w poszczególnych typach szkół (Dz.U. 2012 poz. 977)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 8 czerwca 2009 r. w sprawie dopuszczania do użytku w szkole programów wychowania przedszkolnego i programów nauczania oraz dopuszczania do użytku podręczników (Dz.U. 2009 nr 89 poz. 730)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 kwietnia 2013 r. w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz.U. 2013 poz. 532)

- programy wewnątrzprzedszkolne:

- Optymistyczne Przedszkole
- Statut przedszkola
- Zarządzenia dyrektora

Programem wychowawczym objęte są wszystkie dzieci uczęszczające do przedszkola. Realizowany on będzie we wszystkich grupach wiekowych w ramach tematyki kompleksowej opracowanej w planach miesięcznych oraz przy okazji różnych uroczystości, imprez, zabaw swobodnych i organizowanych.

Cele i zadania zostały opracowane i zintegrowane z treściami programowymi wychowania przedszkolnego oraz ogólnopolskim programem „Optymistyczne Przedszkole” I. Dzierżgowskiej i M. Nawrot i dostosowane do potrzeb i możliwości rozwojowych dzieci w wieku przedszkolnym.

Zadania wychowawcze realizowane będą w sposób ciągły przez wszystkich nauczycieli poprzez odpowiedni dobór metod i form pracy, literaturę, pomoce dydaktyczne oraz stosowanie środków wychowawczych wzmacniających pozytywne zachowania dzieci. Nauczyciele będą współpracować z rodziną dziecka w celu ujednolicenia oddziaływań wychowawczych. Dzieci zaangażują się we wspólne tworzenie i przestrzeganie „Kodeksu przedszkolaka”, tworzeniu w trakcie Sejmu ustawy o dobrym zachowaniu itp. Pracownicy niepedagogiczni będą wspierać działania nauczycieli.

Najważniejszym celem programu wychowawczego optymistycznego przedszkola jest wychowanie dziecka zgodnie z przyjętym systemem wartości: w duchu miłości, mądrości, i szacunku dla innych, wrażliwego, o wysokiej kulturze osobistej, przygotowanego do życia zgodnie z ogólnie przyjętymi normami społeczno – moralnymi, oraz wzmacnianie u dzieci poczucia własnej wartości, rozwijanie optymizmu, podejmowania działań konstruktywnych, radzenia sobie w różnych sytuacjach. Ważne jest, aby dzieci były tolerancyjne, wrażliwe, zaangażowane, aby rozwijały swoje talenty i zainteresowania.

Program wychowawczy jest zgodny z podstawą programową wychowania przedszkolnego i zawarty jest w następujących obszarach:

- Kompetencje przyrodniczo – zdrowotne :
 - Wychowanie zdrowotne i kształtowanie sprawności fizycznej dzieci (5)
 - Wychowanie do poszanowania roślin i zwierząt (12)

- Kompetencje intelektualne:
 - Kształtowanie do nauki czytania i pisania (14)

- Kompetencje społeczne:
 - Kształtowanie umiejętności społecznych dzieci: porozumiewanie się z dorosłymi i dziećmi, zgodne funkcjonowanie w zabawie i sytuacjach zadaniowych (1)
 - Wychowanie rodzinne, obywatelskie i patriotyczne (15)

- Kompetencje artystyczne:
 - Wychowanie przez sztukę- dziecko widzem i aktorem (7)

- Wychowanie przez sztukę- różne formy plastyczne.(9)

➤ Bezpieczeństwo

- Kształtowanie czynności samoobsługowych, nawyków higienicznych i kulturalnych. Wdrażanie dzieci do utrzymywania ładu i porządku (2)
- Wdrażanie dzieci do dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych (6)

Cele szczegółowe:

Dziecko kończące przedszkole i rozpoczynające naukę w szkole podstawowej:

- (5/1) dba o swoje zdrowie; zaczyna orientować się w zasadach zdrowego żywienia;
- (5/2) dostrzega związek pomiędzy chorobą a leczeniem, poddaje się leczeniu, np. wie, że przyjmowanie lekarstw i zastrzyki są konieczne;
- (12/2) wie, jakie warunki są potrzebne do rozwoju zwierząt (przestrzeń życiowa, bezpieczeństwo, pokarm) i wzrostu roślin (światło, temperatura, wilgotność);
- (12/3) potrafi wymienić zmiany zachodzące w życiu roślin i zwierząt w kolejnych porach roku; wie, w jaki sposób człowiek może je chronić i pomóc im, np. przetrwać zimą.
- (14/5) słucha np. opowiadań, baśni i rozmawia o nich; interesuje się książkami;
- (14/7) rozumie sens informacji podanych w formie uproszczonych rysunków oraz często stosowanych oznaczeń i symboli, np. w przedszkolu, na ulicy, na dworcu;
- (1/1) obdarza uwagę dzieci i dorosłych, aby rozumieć to, co mówią i czego oczekują; grzecznie zwraca się do innych w domu, w przedszkolu, na ulicy;
- (1/2) przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej (stara się współdziałać w zabawach i w sytuacjach zadaniowych) oraz w świecie dorosłych;
- (1/3) w miarę samodzielnie radzi sobie w sytuacjach życiowych i próbuje przewidywać skutki swoich zachowań;
- (1/4) wie, że nie należy chwalić się bogactwem i nie należy dokuczać dzieciom, które wychowują się w trudniejszych warunkach, a także, że nie należy wyszydzać i szykanować innych;
- (1/5) umie się przedstawić: podaje swoje imię, nazwisko i adres zamieszkania; wie, komu można podawać takie informacje.
- (15/1) wymienia imiona i nazwiska osób bliskich, wie, gdzie pracują, czym się zajmują;
- (15/2) zna nazwę miejscowości, w której mieszka, zna ważniejsze instytucje i orientuje się w rolach społecznych pełnionych przez ważne osoby, np. policjanta, strażaka;

- (15/3) wie, jakiej jest narodowości, że mieszka w Polsce, a stolicą Polski jest Warszawa;
- (15/4) nazywa godło i flagę państwową, zna polski hymn i wie, że Polska należy do Unii Europejskiej;
- (15/5) wie, że wszyscy ludzie mają równe prawa.
- (7/1) wie, jak należy się zachować na uroczystościach, np. na koncercie, festynie, przedstawieniu, w teatrze, w kinie;
- (9/1) przejawia, w miarę swoich możliwości, zainteresowanie wybranymi zabytkami i dziełami sztuki oraz tradycjami i obrzędami ludowymi ze swojego regionu;
- (9/3) wykazuje zainteresowanie malarstwem, rzeźbą i architekturą (także architekturą zieleni i architekturą wnętrz).
- (2/1) umie poprawnie umyć się i wytrzeć oraz umyć zęby;
- (2/2) właściwie zachowuje się przy stole podczas posiłków, nakrywa do stołu i sprząta po sobie;
- (2/3) samodzielnie korzysta z toalety;
- (2/4) samodzielnie ubiera się i rozbiera, dba o osobiste rzeczy i nie naraża ich na zgubienie lub kradzież;
- (2/5) utrzymuje porządek w swoim otoczeniu.
- (6/1) wie, jak trzeba zachować się w sytuacji zagrożenia i gdzie można otrzymać pomoc, umie o nią poprosić;
- (6/2) orientuje się w bezpiecznym poruszaniu się po drogach i korzystaniu ze środków transportu;
- (6/3) zna zagrożenia płynące ze świata ludzi, roślin oraz zwierząt i unika ich;
- (6/4) wie, że nie może samodzielnie zażywać lekarstw i stosować środków chemicznych (np. środków czystości);
- (6/5) próbuje samodzielnie i bezpiecznie organizować sobie czas wolny w przedszkolu i w domu; ma rozeznanie, gdzie można się bezpiecznie bawić, a gdzie nie.

WARTOŚCI: WSPÓLDZIAŁANIE W GRUPIE ROWIEŚNICZEJ

ZASADA: UMIE WSPÓLDZIAŁAĆ W GRUPIE, JEST KOLEŻEŃSKI

OBSZAR 1: Podstawa programowa - Kształtowanie umiejętności społecznych dzieci: porozumiewanie się z dorosłymi i dziećmi, zgodne funkcjonowanie w zabawie i sytuacjach zadaniowych.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none">• zna samego siebie, dostrzega różnice i akceptuje odmiennosc innych ludzi.• pomaga potrzebującym kolegom• nabywa požądane cechy charakteru• zna normy i zachowania regulujące współzycie w grupie, przestrzega określonych umów - rozumie konsekwencje łamania przyjętych umów	<ul style="list-style-type: none">• zabawy integracyjne, tematyczne; dydaktyczne, konstrukcyjne, ruchowe;• formy teatralne; drama - pozwalające na odgrywanie określonych sytuacji i przedstawienie różnych emocji;• literatura dla dzieci;• twórcze działania plastyczne, wystawy prac dziecięcych;• udział w akcjach charytatywnych na rzecz ludzi niepełnosprawnych, chorych itp.;• akceptuje innych takimi, jacy są;• pomaga młodszym, słabszym kolegom oraz tym, którzy tej pomocy potrzebują;• swobodne rozmowy;• opowiadania bajek kształtujące charakter;• zabawy wyrabiające charakter;• opis postaci literackich i znanych dzieciom osób;• Obrady „Sejmu”, utworzenie ustawy o zachowaniu się w przedszkolu;• „Kontrakt przedszkolaka” - zawieranie umów, ustalanie reguł i zasad właściwego zachowania się w grupie rówieśniczej oraz konsekwentne ich przestrzeganie;• tablica „Jacy jesteśmy” - systematyczne ocenianie zachowania dzieci; uczenie właściwego przyjmowania pochwał i krytyki;

<ul style="list-style-type: none"> • potrafi zgodnie bawić się z innymi dziećmi; potrafi podzielić się z kolegami tym, co ma; • wyraża swoje emocje w sposób zrozumiały dla innych • zna sposoby rozkładania emocji bez wyrządzania krzywdy innym • nazywa pozytywne cechy charakteru: koleżeństwo, życzliwość, uprzejmość, tolerancja • nazywa stany emocjonalne innych osób w celu niesienia pomocy, bądź wspólnego dzielenia się radościami 	<ul style="list-style-type: none"> • używa zwrotów grzecznościowych, proszę, przepraszam, dziękuję; • rozwiązywanie wspólnie zaistniałych konfliktów • wprowadzanie systemu nagród- słoiki nagród; • korzysta z pomocy i doradztwa nauczyciela; • sytuacje edukacyjne z wykorzystaniem literatury dziecięcej; • zabawy wyrabiające charakter dziecka; • rozumie, że inni mają potrzebę zabawy tymi samymi zabawkami, potrafi się nimi dzielić; • interesuje się wytworami swoich kolegów, dostrzega trud włożony w ich powstanie, poszanowanie własności i wytworów pracy kolegów; • szanuje cudzą własność (np. zabawkę); • rozmowy, wprowadzanie symboli, akcesoriów, dla określania nastrojów; • wprowadzanie sytuacji edukacyjnych z wykorzystaniem literatury, historyjek obrazkowych, opowiadań, dramy, różnych form teatralnych • uczestniczy w zabawach oddziałujących na sferę emocjonalną, sprzyjającą wyzwolaniu pozytywnych uczuć, wzmacniających poczucie akceptacji i bezpieczeństwa (np. Pedagogika Zabaw); • werbalne rozkładanie emocji; relaksacja przy muzyce, mandale, automasaż, Ruch Rozwijający W. Sherborn itp. • scenki sytuacyjne - pozwalające dziecku na kształtowanie pozytywnych postaw społecznych tj. koleżeństwo, życzliwość, uprzejmość, tolerancja; • udział w projektach edukacyjnych; • opieka nad nowymi przedszkolakami i innymi potrzebującymi pomocy • sprawianie radość innym, składanie życzeń, wykonywanie upominków • słuchanie opowiadań;
---	---

<ul style="list-style-type: none"> • rozróżnia dobro od zła, prawdę od fałszu 	<ul style="list-style-type: none"> • podejmuje oceny postępowania własnego i kolegów w konkretnych sytuacjach; • rozróżnia dobro od zła w utworach literackich i sytuacjach codziennych; • udział w konkursach, wystawach, uroczystościach
--	---

WARTOŚCI: KULTURA BYCIA

ZASADA: JESTEM KULTURALNY

OBSZAR 2: Podstawa programowa -Kształtowanie czynności samoobsługowych, nawyków higienicznych i kulturalnych.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> • jest samodzielne (właściwie korzysta z toalety, ubiera się i rozbiera, właściwie zachowuje się przy stole) • używa form grzecznościowych: proszę, dziękuję, przepraszam • pamięta o zachowaniu się w trakcie powitań i pożegnań: dzień dobry, do widzenia 	<ul style="list-style-type: none"> • kształtowanie nawyku prawidłowego korzystania z toalety; • nabywanie doświadczeń i sprawności podczas systematycznego ubierania i rozbierania się; • opanowanie umiejętności kulturalnego spożywania posiłków; • poznawanie wzorców właściwego zachowania: poprzez postawę nauczyciela, utwory literackie i zawarte w nich treści; • uczestniczenie w zabawach grupowych i zespołowych z podziałem na role; • wdrażanie zasad savoir – vivre podczas zajęć dydaktycznych i wspólnych zabaw; • uczenie się używania zwrotów grzecznościowych w określonych sytuacjach – dzień dobry, do widzenia, proszę, dziękuję, przepraszam; • utrwalenie nawyków kulturalnego zachowania się w miejscach publicznych, np.: w sklepie, na poczcie, w autobusie, teatrze, kinie, itp. podczas spacerów i wycieczek;

<ul style="list-style-type: none"> • dba o porządek wokół siebie (nie śmieczę, sprzątam po zabawie i pracy) • umie słuchać innych i nie przeszkadzać w trakcie rozmów (kultura słuchania) • ukazuje szacunek dorosłym osobom 	<ul style="list-style-type: none"> • dostarczenie dzieciom wzorców właściwego zachowania w oparciu o postawę nauczycielki, rodziców oraz treści zawarte w utworach literackich; • rozmowy, pogadanki nawiązujące do właściwych zachowań związanych z utrzymaniem porządku w swoim otoczeniu; • podejmowanie prostych obowiązków w domu i w przedszkolu • szanowanie wspólnych zabawek i odkładanie ich na wyznaczone miejsce; • wprowadzanie dyżurów w różnych kąciach zabaw, przy posiłkach, szatni, łazience itp., • wprowadzenie w trakcie rozmowy zwyczaju: „mówi ten kto ma pałeczkę w ręce a inni słuchają”; • stosowanie systemu nagród np.: zdobywanie dyplomu „Kulturalny przedszkolak”; • jest miły dla innych podczas zabaw, rozmów, spotkań; • organizowanie spotkań integracyjnych – poznawanie się poprzez wspólną zabawę; • organizowanie uroczystości przedszkolnych z udziałem rodziców, pracowników, babć i dziadków; • uwrażliwienie dzieci na potrzeby innych członków rodziny: uwzględnianie ich potrzeb, opiekowanie się i pomoc osobom starszym.
---	--

WARTOŚCI: ZDROWIE

ZASADA: DBAJ O SWOJE ZDROWIE

OBSZAR 5: Podstawa programowa - Wychowanie zdrowotne i kształtowanie sprawności fizycznej dzieci.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none">• dba o higienę osobistą • dostrzega związek pomiędzy zdrowym odżywianiem się, a jego wpływem na zdrowie	<ul style="list-style-type: none">• potrafi samodzielnie umyć zęby - nauka prawidłowego szczotkowania;• myje ręce po wyjściu z toalety, po zabawie oraz przed posiłkami;• korzysta z indywidualnych przyborów higienicznych: szczoteczka do zębów, ręcznik, chusteczka do nosa;• dba o wygląd i higienę osobistą (paznokcie, włosy, schludny ubiór);• bierze udział w akcjach promujących dbanie o higienę osobistą, np. konkursy plastyczne, literackie; • udział w zajęciach praktycznych związanych z przygotowywaniem zdrowych posiłków: sałatki owocowe i warzywne, desery owocowe, soki, zdrowe kanapki;• zachęcenie o zjadania posiłków przygotowanych w przedszkolu;• poznanie „Piramidy żywieniowej”- uświadomienie konieczności spożywania pokarmów niezbędnych dla zdrowia, zwrócenie uwagi na zachowanie umiaru w spożywaniu niektórych pokarmów (cukier, tłuszcze, napoje gazowane, chipsy, fast foody);• organizowanie pogadarek na temat korzystnego wpływu witamin zawartych w owocach i warzywach na zdrowie oraz wygląd;• organizowanie imprez grupowych oraz przedszkolnych promujących zdrowe odżywianie się- „Urodziny Marchewki”, „Święto pieczonego ziemniaka”;• wykonywanie prac plastycznych oraz plakatów promujących zdrowe odżywianie się;• udział w programach organizowanych przez różne

<ul style="list-style-type: none"> • dostrzega związek pomiędzy chorobą, a leczeniem, rozumie konieczność przyjmowania leków w przypadku choroby • hartuje swój organizm - bierze udział w zajęciach ruchowych, zabawach, spacerach i wycieczkach (przebywam na świeżym powietrzu w każdej porze roku) • nie krzyczy, mówi umiarkowanym głosem 	<p>instytucje promujące zdrowe odżywianie się;</p> <ul style="list-style-type: none"> • codzienne picie przez dzieci wody mineralnej; • organizowanie spotkań i pogadań z lekarzem, pielęgniarką- zwrócenie uwagi na konieczność leczenia w przypadku choroby (zażywanie leków, przyjmowanie zastrzyków); • organizowanie wycieczek do apteki; • rozmowy z dziećmi na podstawie historyjek obrazkowych, literatury; • wdrażanie do profilaktyki- zwracanie uwagi na systematyczną kontrolę zębów u stomatologa; • podczas kichania i kasłania zasłanianie ust chusteczką lub ręką; • ubieranie się stosownie do warunków atmosferycznych oraz danej sytuacji (nie przegrzewanie, nie wyziębienie organizmu); • prowadzenie zabaw ruchowych na sprężym terenie, z wykorzystaniem sprzętu sportowego; • spacerowanie wycieczki do różnych środowisk przyrodniczych; • udział w zawodach, olimpiadach sportowych; • przestrzeganie przed nadwyrażaniem głosu; • rozmowy z dziećmi, przykład osobisty nauczyciela; • zabawy słuchowe, muzyczno- ruchowe, dydaktyczne.
---	---

WARTOŚĆ: BEZPIECZEŃSTWO

ZASADA : DBAJ O SWOJE BEZPIECZEŃSTWO

OBSZAR 6: Podstawa programowa - Wdrażanie dzieci do dbałości o bezpieczeństwo własne oraz innych.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none">• przestrzega zasad bezpieczeństwa podczas pobytu w budynku przedszkola oraz ogrodzie• zna zasady ruchu drogowego, przestrzega ich• wie, jak zachować się w sytuacji zagrożenia i gdzie prosić o pomoc	<ul style="list-style-type: none">• omawianie sytuacji zagrażających,• ustalenie jasnych zasad zachowania w budynku przedszkola : szatnia, korytarz, sala, łazienka – ustalenie regulaminu• ustalenie jasnych zasad korzystania z urządzeń na placu przedszkolnym,• przestrzeganie kontraktów grupowych.• reagowanie i zgłaszanie nauczycielce sytuacji zagrażających bezpieczeństwu innych dzieci np. niebezpieczne zabawy, oddalanie się z ogrodu, zepsuta zabawka grożąca skaleczeniem.• spotkania z policjantem, strażnikiem miejskim;• dostarczanie dzieciom wzorców zachowania- filmy edukacyjne, teatryki, pogadanki, scenki dramowe.• wycieczki na skrzyżowanie, pokaz właściwego zachowania się na ulicy i w jej pobliżu• ćwiczenia znajomości sygnalizacji świetlnej w praktyce: zabawy ruchowe w sali, praktyczne przechodzenie przez jezdnię• zapoznanie dzieci z numerami alarmowymi: 112, 997, 998, 999• zapamiętanie własnego imienia, nazwiska i adresu zamieszkania poprzez stosowanie zabaw dydaktycznych i tematycznych;• ćwiczenia praktyczne polegające na próbach przeprowadzania rozmów telefonicznych z policją, strażą pożarną, pogotowiem• spotkania z policjantem, strażnikiem miejskim, lekarzem, weterynarzem• ćwiczenia w ewakuacji

<ul style="list-style-type: none"> • zna zagrożenia płynące ze świata ludzi, roślin oraz zwierząt i unika ich • dostrzega sytuacje zagrażające zdrowiu i życiu, 	<ul style="list-style-type: none"> • omówienie zachowań zwierząt gdy: zwierzę jest zdenerwowane, chore, boi się; • nauka praktycznego przyjmowania postawy bezpiecznej w razie ataku groźnego psa • dostarczanie dzieciom wzorców zachowania- filmy edukacyjne, teatryki, pogadanki, scenki dramowe. • przestrzeganie zakazu spożywania produktów nieznanego pochodzenia (owoce, rośliny, grzyby, słodycze itp. otrzymywane od obcych).
---	---

WARTOŚĆ: POSTAWA PROEKOLOGICZNA

ZASADA : DBAJ I CHROŃ OTACZAJĄCA CIĘ PRZYRODĘ

OBSZAR 12: Podstawa programowa – Wychowanie dla poszanowania roślin i zwierząt.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none"> • dba o istoty żywe i środowisko naturalne 	<ul style="list-style-type: none"> • spacerowanie do parku, lasu; • obserwacja zmian zachodzących w przyrodzie w różnych porach roku; • dokarmianie zwierząt (ptaki, wiewiórki) w okresie zimowym; • obserwacja zwierząt (np. wiewiórek, ptaków) w ich naturalnym środowisku; • spotkania z leśniczym, pogadanki nt. konieczności i sposobów pomocy zwierzętom; • prowadzenie zajęć nt. zwierząt domowych oraz zachowań w stosunku do nich (możliwość zaproszenia opiekuna z psem); • wycieczka do schroniska dla zwierząt; • prowadzenie w przedszkolu zbiórek karmy dla zwierząt ze schroniska; • prowadzenie kącika przyrody (sadzenie roślin, hodowla zwierząt) • gromadzenie książek, czasopism o tematyce przyrodniczych

<ul style="list-style-type: none"> • zna i przestrzega podstawowe zasady szanowania przyrody • ma poczucia odpowiedzialności za stan środowiska w swoim otoczeniu • zna zasady kulturalnego zachowania się podczas wycieczek i spacerów do lasu, parku, innych środowisk przyrodniczych • uczestniczy w konkretnych działaniach na rzecz przyrody, np. w akcjach propagujących ochronę środowiska. 	<ul style="list-style-type: none"> • zabawy badawcze • zwracanie uwagi, że nie wolno łamać gałęzi, krzewów; • zaznajomienie i wykonanie tabliczek ze znakami informującymi o szanowaniu przyrody (nie deptać, nie wyprowadzać psów itp.); • sadzenie drzewek w ogródku przedszkolnym, dbanie o nie; • zapoznanie z literaturą, udział w teatrzykach, konkursach recytatorskich, plastycznych; • zwracanie uwagi na konieczność oszczędzania i nie zanieczyszczania wody • ukazanie znaczenia wody dla życia człowieka, zwierząt i roślin (poprzez różne doświadczenia, zajęcia); • udział w akcji „Sprzątania świata”; • segregacja śmieci • sporządzenie kodeksu kulturalnego zachowania się podczas spacerów i wycieczek do parku, lasu itp.; • przypominanie w czasie spacerów i wycieczek o wyrzucaniu śmieci do śmietników; • udział w projektach edukacyjnych, konkursach; • udział w programie „Czyste powietrze” • uczestnictwo w akcjach, np. Dzień Ziemi, Sprzątanie Świata, w akcjach prowadzonych przez placówki, np. zbieranie plastikowych nakrętek, puszek; • nauka segregacji śmieci; • wykonanie zabawek wykorzystując materiał z recyklingu.
--	--

WARTOŚĆ: RODZINA I KRAJ

ZASADA : ZNAMY TRADYCJE RODZINNE I NARODOWE

OBSZAR 15: Podstawa programowa- Wychowanie rodzinne, obywatelski i patriotyczne.

STANDARDY OSIĄGNIĘĆ DZIECI	PROPONOWANE SPOSOBY REALIZACJI
<p>Dziecko:</p> <ul style="list-style-type: none">• pamięta o uroczystościach rodzinnych, szanuje członków swojej rodziny • interesuje się własną miejscowością i regionem • ma poczucie przynależności narodowej i kulturowej	<ul style="list-style-type: none">• Organizowanie w przedszkolu uroczystości o charakterze rodzinnym: Dzień Matki, Dzień Babci i Dziadka, Wigilia;• poznanie zwyczajów i tradycji związanych z obchodami świąt np. Bożego Narodzenia, Wielkanocy;• obchodzenie w przedszkolu urodzin dzieci;• organizowanie konkursów rodzinnych (plastycznych, recytatorskich);• wykonywanie niespodzianek dla członków rodziny;• zapraszanie do przedszkola wybranych rodziców w celu poznania ich pracy: leśniczy, policjant, pielęgniarka; • uczestniczenie w życiu gminy Kędzierzyn-Koźle, udział w imprezach lokalnych (wystawy, koncerty, festyny), spotkania z ciekawymi ludźmi, poznanie historii, tradycji, zabytków;• utworzenie w przedszkolu kącika regionalnego;• zapoznanie dzieci z legendami, tradycjami tańcami, strojami i wytworami ludowymi;• spotkanie z zespołem regionalnym „Komes”;• wycieczki krajoznawcze;• poznanie instytucji i urzędów znajdujących się w okolicy: poczta, szkoła, komisariat policji straż pożarna, przychodnia inne;• wycieczka do Baszty • wprowadzenie tematyki kompleksowej: „Moja ojczyzna”;• umieszczenie w widocznym miejscu w przedszkolu godła Polski;

<ul style="list-style-type: none"> • zna i szanuje prawa człowieka • rozumie pojęcie Unia Europejska, Europa Świat 	<ul style="list-style-type: none"> • wywieszanie na budynku ; • poznawanie mapy Polski, najważniejszych miast i rzek, krajobrazu; • słuchanie legend, oglądanie filmów o tematyce narodowej, poznawanie godła, herbu i flagi Polski; • poznanie sławnych Polaków: F. Chopin, M. Kopernik. Jan Paweł II; • wdrażanie do posługiwania się piękną i poprawną polszczyzną; • uczestnictwo w konkursach recytatorskich; • udział w koncertach i uroczystościach przedszkolnych; • rozbudzanie zainteresowań czytelniczych poprzez: Udział w akcji „Cała Polska czyta dzieciom” • poznanie praw dziecka podczas cyklicznych zajęć; • zawarcie Kodeksu Przeszkolaka • udział w Optymistycznym Sejmie • poznanie symboli Unii Europejskiej, flagi, hymnu, maskotki –Syriusza; • poznanie nazw kilku państw europejskich i ciekawostek z nimi związanych Poznanie mapy świata
--	---

PRAWA I OBOWIĄZKI RODZICÓW

Rodzice w przedszkolu mają prawo do:

- zapoznania się z realizowanymi w przedszkolu planami i programami pracy wychowawczo-dydaktycznej
- uzyskiwania na bieżąco rzetelnej informacji na temat aktualnego stanu rozwoju i postępów edukacyjnych dziecka
- uzyskania informacji o stanie gotowości szkolnej swojego dziecka, aby mogli je w jej osiągnięciu wspomagać
- wyrażania i przekazywania nauczycielowi oraz dyrektorowi wniosków z obserwacji pracy przedszkola
- wyrażania i przekazywania opinii na temat pracy przedszkola organowi prowadzącemu i nadzorującemu pracę pedagogiczną poprzez swoje przedstawicielstwa tj. Radę Rodziców
- uzyskiwania porad i wskazówek od nauczycieli w rozpoznawaniu przyczyn trudności wychowawczych oraz doborze metod udzielania dziecku pomocy
- uczestniczenia w zajęciach wychowawczo-dydaktycznych oraz uroczystościach przedszkolnych
- poznania jadłospisu na dany dzień

Rodzice w przedszkolu mają obowiązek:

- przestrzegania Statutu Przedszkola Nr 26 w Kędzierzynie - Koźlu
- respektowania uchwał Rady Pedagogicznej i Rady Rodziców podjętych w ramach ich kompetencji
- przyprowadzania i odbierania dziecka z przedszkola osobiście lub przez upoważnioną przez rodziców osobę zapewniającą dziecku pełne bezpieczeństwo
- zaopatrzenie dziecka w niezbędną odzież, przedmioty i przybory
- przestrzeganie godzin pracy przedszkola
- terminowe uiszczanie odpłatności za pobyt dziecka w przedszkolu
- informowanie o przyczynach nieobecności dziecka w przedszkolu
- niezwłoczne zawiadamianie o zatruciach pokarmowych i chorobach zakaźnych
- przestrzeganie zasad higieny i bhp na terenie przedszkola
- wykazywanie zainteresowania postępami dziecka w procesie dydaktyczno-wychowawczym
- uczestniczenie w zebraniach rodziców, utrzymywania stałego kontaktu z nauczycielem bądź dyrektorem przedszkola w celu uzyskania aktualnych informacji o dziecku
- wspierania nauczycieli w celu osiągnięcia gotowości szkolnej dziecka

Założenia programu wychowawczego będą realizowane poprzez metody aktywizujące wspomagające lub stymulujące rozwój dziecka i rozwijające jego aktywność. Stosowanie nowatorskich metod zapewni dzieciom osiągnięcie systematycznych postępów i sukcesów.

METODY WSPOMAGAJĄCE ROZWÓJ DZIECKA

Zabawy w kręgu, czyli stymulacja integracyjna.

Pomaga dzieciom w odbiorze bodźców płynących z zewnątrz, jak i z wewnątrz. Umożliwia poznawanie otoczenia przez patrzenie, słuchanie, dotykanie, itd., co ma znaczenie w usprawnianiu analizatorów wzroku, słuchu i dotyku. Podczas zabaw w kręgu dzieci nawiązują kontakt z kolegami, pobudzając ich do aktywności, doskonalą umiejętność skupiania uwagi (koncentrowanie się) oraz odprężają się.

Metody rozwijające świadomość ciała (M.Ch.Knill, W.Sherborne).

Połączenie ruchu z dotykiem i specjalnie skomponowaną muzyką. Dzieci wykonując ćwiczenia ruchowe przy muzyce, uczą się odczuwania i otwierania na doznania dotykowe płynące z otoczenia i kontaktu z drugim człowiekiem. Metoda Ruchu Rozwijającego Weroniki Sherborne nastawiona jest na rozwijanie u dzieci takich cech, jak: poczucie własnej wartości, pewność siebie, bezpieczeństwo, odpowiedzialność, wrażliwość, umiejętność nawiązywania kontaktów z drugą osobą. Ćwiczenia te są również okazją do usprawniania motoryki, umacniania poczucia swojej siły, doskonalenia sprawności i możliwości ruchowych.

Metoda z zakresu edukacji matematycznej E. Gruszczyk–Kolczyńskiej

Wspomaganie rozwoju umysłowego dzieci. Zaplanowane działania służą wprowadzeniu nowych treści lub uporządkowaniu i ukierunkowaniu nagromadzonych doświadczeń dzieci. Głównym sposobem uczenia się matematyki jest rozwiązywanie zadań. Dostosowywanie

treści kształcenia do możliwości intelektualnych dzieci. Metoda wspomagająca rozwój umiejętności matematycznych dzieci i ucząca radzenia sobie z emocjami. Sprzyja stymulowaniu uzdolnień matematycznych u dzieci a także dobrze przygotowuje je do nauki matematyki w szkole. Metoda sprzyja rozwojowi inteligencji operacyjnej dzieci, uodparnia je na sytuacje trudne i rozwija umiejętności matematyczne.

Zabawy paluszkowe, wierszyki-masażyki.

Zabawy nastawione są na bezpośredni kontakt z ciałem drugiej osoby, przez co dziecko uczy się wchodzić w relacje z innymi ludźmi i włącza do wspólnej zabawy. Podczas mówienia np. rymowanki, pokazujemy dziecku ruchy i wykonujemy je razem z nim, dotykając jego ciała. Te proste wierszyki wzmocnione intonacją, poparte gestem i dotykiem przyciągają uwagę dziecka i dostarczają mu wiele radości. Można je realizować wspólnie z rodzicami i dziećmi np. podczas zajęć adaptacyjnych i integracyjnych.

Kinezylogia edukacyjna P.Dennisona (gimnastykamózgu).

Ćwiczenia prowadzone według tej metody łączą w naturalny sposób ciało (ruch) z rozwojem psychicznym (umysł). Należą do nich: ruchy naprzemienne, „leniwe ósemki”, „słoń” (z wykorzystaniem kształtu „leżącej ósemki”), ćwiczenia oddechowe (przeponowe, „sowa”, ziewanie), a także stymulowanie punktów pozytywnych w celu rozwoju myślenia i poczucia równowagi.

Metoda Dobrego Startu M.Bogdanowicz.

Założeniem tej metody jest równoczesne rozwijanie funkcji językowych i spostrzeżeniowych (wzrokowych, słuchowych, dotykowych, kinestetycznych). Zajęcia prowadzone są w formie zabawy według następującej procedury: słuchanie piosenki, patrzenie na wzory graficzne, litery, wykonywanie ruchów w czasie odtwarzania wzorów graficznych i liter zharmonizowanych z rytmem piosenki lub wierszyka.

Odimienna metoda nauki czytania I.Majchrzak

Należy do innowacyjnych projektów edukacyjnych, zatwierdzonych przez MENiS. Pozwala na wczesne kształcenie umiejętności czytania zarówno w aspekcie technicznym, jak i semantycznym. Kształcenie sztuki czytania z pełnym rozumieniem tekstu rozpoczyna się już z dziećmi trzyletnimi. Nauczyciel prowadząc zabawy i gry prowokuje dziecko do odkrywania na drodze samodzielnego rozumowania logiki alfabetycznego szyfru. Początkiem jest imię dziecka, które staje się słowem otwierającym świat pisma.

Edukacja przez ruch D.Dziamskiej

System form i metod kształcenia oraz terapii, który wykorzystuje naturalny, spontaniczny ruch organizmu. Człowiek rusza się, a więc przez ruch uaktywnia zmysły, dzięki którym poznaje otaczający świat. Celem ćwiczenia edukacji przez ruch jest **aktywizowanie struktury pamięci długotrwałej**, a konkretnie jej trzech struktur:

- Pamięci proceduralnej (dziecko rusza się w każdym ćwiczeniu),
- Pamięci zdarzenia, epizodycznej (przeżycia emocjonalne danego ćwiczenia - dźwięki, muzyka, rytm),
- Wiedzy (efekt ćwiczenia, np. praca plastyczna staje się punktem wyjścia do realizacji innych treści).

METODY ROZWIJAJĄCE AKTYWNOŚĆ WŁASNĄ

Metoda projektu

Polega na samodzielnym inicjowaniu, planowaniu, wykonywaniu i ocenie realizacji zadań edukacyjnych. Pozwala zatem dzieciom na samodzielne rozwijanie zainteresowań, kierowanie własnym uczeniem się podczas gdy nauczyciel pełni funkcję wspomagającą, kierującą i organizującą. Projekt, to metoda w której:

- dziecko, lub grupa prowadzą badania na jakiś temat, który jest dla nich ważny i odnosi się do ich życiowych doświadczeń
- aktywność badawcza może trwać dłuższy czas
- dzieci planują działania samodzielnie lub w grupach
- dzieci wybierają miejsca zajęć terenowych
- dzieci wybierają materiały źródłowe.

Pedagogika zabawy KLANZA

Pedagogika ta włącza do nauczania i wychowania metody kreatywne, aktywizujące, pobudzające emocje i wyobraźnię z przełożeniem ich na takie sytuacje, w których uczestnik grupy może bez lęku rozwijać swoje najlepsze strony. Proponuje zabawy i gry, które:

- zapewniają dobrowolność uczestnictwa,
- wykluczają rywalizację,
- dają możliwość komunikowania się poprzez ruch, słowo, plastykę, oraz inne środki wyrazu.

Głównym atrybutem wykorzystywanym w pracy opisywaną metodą jest duża, kolorowa chusta, która przyciąga uwagę dzieci, ożywia je i daje im wiele radości, uśmiechu.

Metoda zdobywania przez dzieci wiadomości i umiejętności, poznawania rzeczywistości. Pozwala także współdziałać z innymi. Aktywność dzieci jest realizowana poprzez:

- zabawy spontaniczne ułatwiające nawiązywanie kontaktów z dziećmi i dorosłymi, a także doskonalące umiejętności współdziałania i współpracy z innymi;
- zabawy tematyczne pozwalające rozpoznać zainteresowania i potrzeby uczestników zabawy, a także ich przeżycia i odczucia;
- zabawy konstrukcyjne aktywizujące dzieci w zakresie podejmowania działalności plastyczno-technicznej przy wykorzystaniu różnorodnych materiałów, np. przyrodniczego;
- zabawy ruchowe przy muzyce (taniec, pantomima) – przyczyniają się do likwidacji napięcia mięśniowego.

Muzykoterapia,

Opiera się na różnych formach aktywności muzycznej, takich jak:

- zabawy ze śpiewem doskonalące aparat oddechowy, fonacyjny i artykulacyjny, a także słuch fonematyczny;
- gra na instrumentach usprawniająca czynności manualne, koordynację słuchowo-wzrokowo-ruchową, doskonaląca pamięć i zachęcająca do twórczego działania.

Muzykoterapia może być wykorzystywana zarówno w pracy indywidualnej, jak i grupowej gdyż dostarcza dzieciom radości z obcowania z muzyką i rozwija uzdolnienia muzyczne. Zabawy rytmiczne - odtwarzanie przy pomocy ruchu (klaskanie, tupanie, skakanie, podskoki) np. rytmu piosenki. Często są łączone z innymi formami działalności dziecka, np. plastyką.

Metoda Karla Orffa

Metoda o założeniach ogólnowychowawczych, wykorzystująca muzykę i aktywność muzyczną dziecka do celów wychowawczych, a także po to, by przygotować je do umiejętności zrozumienia dzieł sztuki. Naczelnym celem tej metody jest kształcenie przyszłych odbiorców muzyki. Rozbudza u dzieci zamięłowania i zainteresowania muzyczne przez tworzenie muzyki – improwizację. Głównym elementem jest śpiew i gra na prostych instrumentach perkusyjnych (tzw. instrumentarium Orffa, w skład którego wchodzi: bębenki, tamburyna, kołatki, grzechotki, trójkąty, dzwonki melodyczne). Duży nacisk kładzie się na improwizację i rozwijanie ekspresji, najważniejszym elementem w muzykowaniu jest rytm.

Metoda aktywnego słuchania muzyki Batii Strauss

Pozwala na przybliżenie dzieciom muzyki klasycznej. Dzieci aktywnie słuchają tzn. słuchając, wykonują proste ruchy rytmiczne siedząc, lub proste ruchy taneczne proponowane przez nauczyciela. W przypadku dzieci młodszych są to proste ruchy ilustracyjne, krótkie opowiadania związane z każdym utworem muzycznym. Poprzez *aktywne słuchanie* dzieci nieświadomie poznają strukturę utworu muzycznego. Kontakt z muzyką jest dla dziecka źródłem twórczych poczynań, różnorodnych poszukiwań, stymuluje dziecko do samowyróżnienia się w tańcu lub śpiewie, kształtuje kulturę muzyczną, rozwija umiejętności słuchania, odczuwanie piękna, rozumienie własnej psychiki, obyczajów, warunków do życia, rozwija poczucie więzi grupowej, rozwija samodzielność, kształci wyobraźnię dźwiękową, daje też możliwość wystąpienia w roli współwykonawcy lub artysty.

Drama

Metoda aktywizująca i umożliwiająca lepsze poznanie dziecka. Poprzez wchodzenie w rolę, dziecko wyraża siebie, pokonuje własne zahamowania, uczy się samodzielności w działaniu, a także rozwija kreatywności i pozyskuje nowe doświadczenia. Najpopularniejsze techniki dramy: scenki dramatyczne, teatryki kukiełkowe, chiński teatryk cieni, pantomima

Techniki plastyczne

Rozwijające sprawność manualną, koordynację wzrokowo-ruchową i wpływające uspokajająco na system nerwowy. Najbardziej popularne techniki plastyczne to:

- rysowanie kredkami świecowymi, węglem i tuszem na kartonie i papierze ściernym, a także pastelami tłustymi i suchymi;
- malowanie farbami plakatowymi na kartce, kartonie mokrym, folii i szkle;
- kleksografia;
- origami przestrzenne i płaskie, np. z kólek;
- wydzieranka z kolorowego papieru, gazet;
- lepienie z gliny, modeliny, masy solnej i papierowej;
- stemplowanie, m.in. pieczętkami z kartofla.

Metoda malowania dziesięcioma palcami R Shaw.

Metoda daje możliwości twórczej ekspresji plastycznej, ruchowej, słownej. W atrakcyjny sposób wprowadza dzieci do nauki pisania i aktywizuje w zakresie:

- usprawniania motoryki małej i koordynacji wzrokowo-ruchowej;
- doskonalenia koncentracji uwagi przez dłuższy czas;
- usprawniania analizatora wzrokowego oraz orientacji przestrzennej;
- rozładowywania napięcia emocjonalnego i mięśniowego;

Malowanie dziesięcioma palcami to również doskonała forma terapii dla dzieci z zaburzeniami percepcyjno-motorycznymi. Metoda daje dziecku duże możliwości wypowiedzenia się przy minimalnych wymaganiach dotyczących umiejętności i sprawności technicznych. Jest jedną z najskuteczniejszych metod wyzwalania swobodnej ekspresji twórczej.

Metoda twórczego myślenia J. Osborne *Burza mózgów*

Metoda ta jest szczególnie polecana podczas rozwiązywania problemów. Wszyscy uczestnicy mają prawo zgłaszać swoje pomysły, pomysły te nie podlegają ocenie. Ważna jest duża ilość pomysłów, nie jest istotne, kto jest autorem pomysłów. To tzw. fabryka pomysłów , giełda pomysłów , rozgrzewka umysłowa. Stosuje się ją po to, aby dziecko nie uległo sugestii innych, wszyscy pracują twórczo ,w szybki sposób gromadzi się wiele informacji , pomysłów. Metoda ta pozwala nauczycielowi ocenić jaką wiedzą uczniowie dysponują, co należy poszerzyć, co utrwalić, a co jest jeszcze zupełnie nieznanne.

FORMY PRACY

Formy organizacyjne pracy:

- **działalność indywidualna**
- **działalność zespołowa**
- **działalność zbiorowa (praca z całą grupą)**

Formy pracy wychowawczej:

- **zabawa**, dominująca w wychowaniu przedszkolnym. Dzieci uczyczą się bawiąc i bawią się ucząc. Proces nauczania jest związany z zabawą. W zabawie dzieci poznają swoje mocne i słabe strony, opinie o sobie i własnych zdolnościach, poznają reguły;
- **kodeks postępowania**, wychowankowie poznają świat wokół siebie, prawa nimi rządzące, rozwijają różne formy aktywności językowej, poznają różne formy ekspresji;
- **czynności samoobsługowe dzieci** (np. związane z utrzymaniem higieny osobistej, porządku w sali, szatni) oraz prace użyteczne na rzecz przedszkola,
- **zajęcia organizowane** przez nauczycielkę z całą grupą lub prowadzone w mniejszych zespołach;
- **udział w imprezach i uroczystościach** organizowanych na terenie przedszkola i poza nim
- **spacery, wycieczki;**
- **udział w konkursach, festiwalach, przeglądach**

WARUNKI BAZOWE NIEZBĘDNE DO REALIZACJI PROGRAMU:

- Sale zabaw dla każdej grupy
- Pomoce dydaktyczne do zajęć , zabaw
- Wyposażone kąciki zabaw i sale do zabaw
- Ogród przedszkolny

KRYTERIA SUKCESU

Nasz absolwent to dziecko, które:

- obdarza uwagą dzieci i dorosłych,
- grzecznie zwraca się do innych w domu i poza nim,
- przestrzega reguł obowiązujących w społeczności dziecięcej oraz w świecie dorosłych,
- w miarę samodzielnie radzi sobie w sytuacjach życiowych i próbuje przewidywać skutki swoich zachowań,
- wie, że nie należy chwalić się bogactwem, nie wyszydzać i szykanować innych.

Nasz absolwent posiada umiejętności:

- kształtowania własnego „Ja” w harmonii ze środowiskiem,
- sprawnego komunikowania się z innymi,
- współdziałania w zespole,
- spokojnego rozładowywania napięć emocjonalnych,
- naturalnej chęci do nauki oraz tworzenia i współtworzenia wiedzy,
- samodzielnego zdobywania wiedzy,
- swobodnego, spontanicznego i twórczego działania w plastyce, muzyce i ruchu,
- recytacji, zabawy w teatr, organizacji teatrzyków i inscenizowania utworów literackich,
- działania na liczbach,
- swobodnego wypowiedzania się,
- logicznego myślenia i koncentracji uwagi na określonym zadaniu,
- wykorzystywania swojej wiedzy o otaczającym świecie,
- sprawnego wnioskowania,
- dbania o swoje zdrowie i bezpieczeństwo,
- przestrzegania norm społecznych.

EWALUACJA:

Ewaluacji programu wychowawczego dokonuje się na półrocznej i rocznej radzie pedagogicznej.

W ewaluacji uwzględnia się opinię wychowanków, rodziców, nauczycieli, pracowników przedszkola, wytwory dzieci.

Sposoby ewaluacji:

a) analiza dokumentów:

- Program wychowawczy,
- protokoły rady pedagogicznej,
- plany miesięczne poszczególnych grup,
- arkusze obserwacji zajęć,
- zapisy w dziennikach,

b) ankiety ewaluacyjne dla nauczycieli i rodziców i wychowanków;

c) wytwory dzieci;

d) kronika przedszkolna;

e) strona www przedszkola.

Struktura merytoryczna programu jest otwarta i może podlegać modyfikacji.